

Sta. Perpètua
Col·legi d'Educació
Infantil i Primària

**JUNY
2010**

L'informatiu De l'ampa

L'ART DE SER PARES, pàg 2 i 3

CONTE, pàg 4

**QUÈ ÉS EL TDHA?
pàg 5**

**MÓN DIGITAL
pàg 6 i 7**

1€per HAITÍ, pàg 8

BREUS...pàg 7 i 8

8		4	6	7
1			4	6 5
5	9	3	7 8	
		7		
4	8	2	1	3
5	2			9
	1			
3		9	2	5

Aquesta revista és una publicació de l'AMPA. Qualsevol participació en ella serà ben rebuda i celebrada revistampa@hotmail.com

L' ART DE SER PARES

Convertir-se en pares és possiblement una oportunitat única per a iniciar un procés de creixement personal.

Podríem considerar la paternitat com a un dels oficis més sagrats des de l'inici dels temps, un ofici, en el qual ser aprenent amb consciència és la màxima aspiració. Els grans mestres per aquest aprenentatge seran els nostres fills i la nostra veu interior, aquella que gairebé no escoltem en la quotidianitat estressada de les nostres vides, i amb la que caldria aprendre a contactar.

En la nostra societat els pares ens podem sentir moltes vegades sols i confosos entre tants llibres i especialistes que semblen tenir raó, però que poden resultar contradictoris.

I és que els nens desperten totes les nostres emocions, tant les de llum : l'amor, l'entrega, la paciència, l'alegria, etc, com de l'ombra : la ràbia continguda o esclatada, la intolerància, la impaciència, la crueltat, el perfeccionisme exagerat, les manies obsessives, la fredor i la sequedat de cor, etc.

Tots els pares volem fer-ho bé però sovint repetim esquemes que nosaltres mateixos havíem criticat i sovint ens falten recursos . Es fa necessari connectar-nos amb els nostres propis desigs i recursos i buscar actituds més creatives que ens acostin als nostres fills.

A vegades no és suficient amb saber que estíem als nostres fills, hem d'aprendre a comunicar-nos amb ells amb amor, a parlar amb ells sense crítiques, sermons, càstigs, amenaces i xantatges, perquè podem produir que ens desafiïn, ens ignorin, o que nosaltres mateixos causem algun dany en la seva autoestima i els seus sentiments.

Per a poder viure aquesta etapa de relació amb els fills amb atenció i riquesa els pares hauríem de recuperar un recurs natural en tot ésser viu i que hem perdut en l'activitat estressant de les nostres vides. **La meditació.** Hauríem d'aprendre a parar, a relaxar-nos i a recrear el silenci per a despertar l'observador imparcial i trobar així, respostes en el més intern del nostre ser, el guia intern, l'esperit.

Moltes vegades es diu que és millor la qualitat que la quantitat de presència i contacte amb els fills, però, tots sabem el difícil que és donar qualitat després d'un dia esgotador de treball i de múltiples problemes en el nostre cap. Per a poder tenir aquests encontres de qualitat amb ells haurem d'aprendre a tenir una actitud reflexiva que ens ajudi a viure en l'aquí i en l'ara del moment, hem d'aprendre a no tenir el focus del nostre pensament en preocupacions o assumptes del passat o del futur, i així poder estar realment oberts a l'encontre , a l'escolta i a les necessitats del nostre fill.

I això facilitarà la comunicació a través de les paraules sense crítica, sermons i amenaces i a través del contacte subtil de l'ànima.

El regal exquisit que porten els nostres fills és l'obertura del cor, amb ella es desperta la compassió, l'entrega, la tendresa i la confiança, reneix el nostre nen intern amb ganes de riure i jugar, se sent el patiment de l'altre i això ens humanitza, t'apropa a la resta d'humans. Ja no hi ha un sol jo ni un tu, sinó un nosaltres. I aquest regal , què és potser, el pa que porten sota el braç podem no estar oberts a rebre-ho quan estem rígids i preocupats en els nostres problemes, preocupacions i o pel·lícula pròpia.

La família pot ser vista com a una escola de creixement on les crisi poden convertir-se en una oportunitat única d'un encontre més profund, on els seus membres han escollit ser companys en el camí de la vida. I així el sentit més sagrat de la família potser sigui, senzillament, ajudar-nos a fer camí, aprendre, prendre consciència i obrir el nostre cor .

*Lourdes Cestero
Psicòloga Clínica*

**Tot això ens porta a sentir
que la via del cor amb al via del silenci
són dos camins units que donen llum
en moments de conflicte, de dubte i de crisi
amb el nostres fills.**

Un conte, un aprenentatge

Un savi indi es trobava ensenyant al seu petit net una de les lliçons més importants de la vida.

Li explicava al petit net la següent paràbola:

Existeix una baralla en l'interior de cadascú de nosaltres. És una terrible baralla entre dos llops – va dir-li -. Un llop és dolent. És fúria, ràbia, enveja, ressentiment, avarícia, arrogància, auto compassió, mentides, fals orgull i superioritat. El segon llop és bo. És alegria, pau, amor, esperança, serenitat, humilitat, bondat, empatia, veritat, compassió i fe.

El net va pensar sobre això una estona. Després va preguntar a l'avi:

- ¿Quin llop guanyarà aquesta baralla?

L'avi simplement va respondre:

Aquell que tu alimentis

ESTÀ EL TDAH DE MODA?

Darrerament sentim parlar del **TDAH**.

Un breu sobre la simptomatologia i el tractament ens dona pistes de què és i com es tracta.

La informació és important però només una valoració en profunditat ens permetrà tenir un coneixement clar d'aquest trastorn de conducta.

QUÈ ÉS EL TDAH? *Esperanza Murillo (mare de l'escola)*

El **TDA-H** (Trastorn per Dèficit d'Atenció, amb o sense Hiperactivitat) és un trastorn **neurobiològic**, amb una base genètica, que provoca un desequilibri significatiu d'alguns neurotransmissors del cervell.

Segons les darreres confirmacions científiques, afecta més d'un **5% de la població infantil i juvenil** i alguns dels seus símptomes s'han d'haver manifestat abans dels 7 anys.

Simptomes

No tots els símptomes es manifesten en tots els afectats i amb la mateixa intensitat.

Hiperactivitat

Augment de l'activitat motora i/o vocal. Els costa molt estar quietos i fer una mateixa activitat durant un temps raonable, es mouen excessivament sense cap finalitat concreta, xerren i fan soroll.

Impulsivitat

Inclinació a actuar sense pensar, interrompre converses o jocs, no saber esperar torn i tenir dificultat per seguir les normes. Pot constituir-se com la característica més greu del quadre clínic, especialment si persisteix al llarg del temps.

Manca d'atenció

Tendència a la distracció fàcil, manca de concentració, dificultat per mantenir l'atenció durant uns minuts seguits, incapacitat per planificar-se i tendència a comportar-se de forma dispersa i desorganitzada.

Diagnòstic i tractament

Els professionals sanitaris que poden diagnosticar un TDA-H són: psiquiatres, neuròlegs, pediatres, neuropediatres i/o psicòlegs clínics.

Un diagnòstic a temps, així com un tractament multimodal són elements preventius que ajuden a minimitzar el trastorn, i poden evitar problemes d'aprenentatge,

abandonament escolar, conductes dissocials, desajustos emocionals i, a la llarga, estalviar despeses sanitàries i socials.

**DE QUIN COLOR
VOLS QUE SIGUI
LA TEVA ESCOLA...?**

EL MÓN DIGITAL ENTRA A LES AULES

El món digital entra a les aules.

**Internet, els ordinadors portàtils ,
els llibres i les pissarres digitals
comencen a fer-se un lloc a les escoles .**

Són les primeres passes d'una
revolució de dimensions històriques
als nostres centres d'ensenyament,
perquè obliga a canviar molts hàbits.

La transformació, però, genera dubtes,
i hi ha qui lamenta que no s'hagi format
prou els professors.

Dins dels instituts pioners, la revolució es fa de manera gradual. En els grups del pla pilot, cadascun dels alumnes disposa d'ordinador portàtil, amb el qual segueixen les classes i interactuen (en comptes de sortir a la pissarra, treballen al portàtil, i després es pot ensenyar la feina feta a través del projector). El llibre digital és el fons didàctic de referència (equivalent al llibre de text en paper), però no pas l'únic, ja que amb el portàtil i internet accedeixen a materials diversos, com ara gravacions del Youtube, pàgines web o el *noodle* del centre, on els professors van carregant continguts. Els llibres de text en format de paper desapareixeran de les aules, però no pas les llibretes i els bolígrafs, ni els llibres de lectura.

Ara per ara, per als docents no és obligatori passar a les TIC, sinó que els que les utilitzen són voluntaris. Entre ells, i segons el seu parer, es pot treballar molt millor el tracte personalitzat a l'alumne, i és més funcional a l'hora d'establir grups, entre altres avantatges. A les classes no hi haurà trencament amb el sistema clàssic, i moltes correccions es continuaran fent a la pissarra de guix.

N'hi ha qui diu que la transformació tecnològica ha comportat un canvi metodològic, plasmat sobretot en un paper més actiu de l'alumne i l'increment del rol de guia per part del mestre.

Els portàtils del programa 1x1 de la Generalitat valen 300 euros. Una meitat del cost la paga el govern, i l'altra, les famílies. Unes línies d'ajuda estaran a disposició de les que no puguin afrontar la despesa.

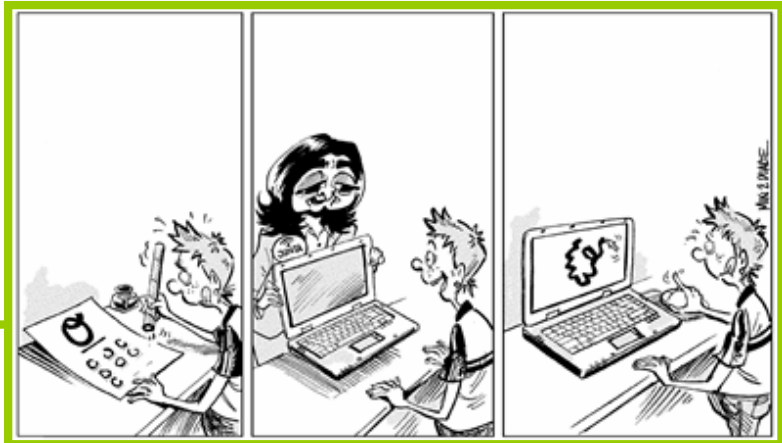
És prematur avaluar la qualitat dels programaris que s'utilitzen. El que sí que és clar és que tot plegat té un aire d'improvisació i no hi ha hagut temps de formar els docents. Aquest és el principal aspecte del desplegament que es critica des del col·lectiu de mestres. D'altra banda, les TIC poden fer que es tendeixi al sistema d'avaluació anglosaxó, molt criticat perquè es basa en l'estadística pura i dura, extreta de les puntuacions dels exercicis.

Es aviat per fer

qualsevol valoració.

Bé no se, a tu que et sembla?

Jordi Capmeny

BREUS...

ESCOLA I FAMÍLIA, ¿UN AMOR IMPOSSIBLE?

Durant aquest curs alguns pares i mares s'han trobat per compartir pensaments, emocions i experiències entorn a l'educació del seus fills. D'aquest encontre sorgeix una representació teatral que ha estat oferta a pares i mestres permetent acostar-nos i conèixer-nos una mica més, i així poder establir vincles de major complicitat i confiança entre nosaltres.

**Com poder reconèixer els altres
sinó som capaços de reconèixer-nos
a nosaltres mateixos?**

Què veu el meu fill quan em mira?

La campanya d'ajuda a Haití, després del terratrèmol, a estat un èxit de participació per part de tothom.

L'Assemblea de Delegats es va encarregar de gestionar els diners recollits i una representació d'aquesta va fer l'ingrés al compte de Metges Sense Fronteras del banc de Santander de la nostra població.

L'import recaptat va ser de 1.032,60 €uros.

Gràcies a tots

L'Assemblea de Delegats

BREUS...

ALS NENS I NENES DE SISÈ
I A LES SEVES FAMÍLIES
QUE DEIXEN LAS NOSTRA ESCOLA
PER A SEGUIR FENT CAMÍ....

MOLT BON VIATGE!!!

**BONES I MERESCUDES VACANCES
A TOTS I TOTES!!!**